

تغییر، قانون کار، به کام کارفرمایان، علیه کارگران

صادق کار

تامین کند، چیزی جز یک فریب کاری شیادانه نیست.

ماده ۲۷ قانون کار، با تمام نواقصی که در آن وجود دارد، چیزی از دست آورد مبارزاتی کارگران و نیروهای عدالت‌خواه چپ ایران در یک مبارزه‌ی پرکشاکش ده ساله، پس از انقلاب، با کارفرمایان و نیروهای راست، به‌ویژه احزابی از نوع و تبار مؤتلفه است. ماده ۲۷ در واقع جایگزین تعدیل شده‌ی ماده ۳۳ قانون کار پیشین است که به خاطر آن که حق اخراج را به کارفرما داده بود حذف آن از قانون کار به یکی از مطالبات عمومی اصلی کارگران در نخستین دهه‌ی اول پس از انقلاب تبدیل شده بود. کارگران البته خواهان حذف کامل این ماده و گرفتن اختیار اخراج کارگر از کارفرما بودند. اما به هم خوردن توازن قوا در اثر سرکوب سازمان‌های کارگری و سایر نیروهای دمکراتیک، و نفوذ فزاینده‌ی مؤتلفه در دستگاه حاکمه، مانع از تغییر کامل ماده ۳۳ و تصویب چنان قانونی که متضمن حقوق کارگران باشد شد.

در قانون کار جدید که پس از ده سال به تصویب رسید، ماده ۲۷ که اختیار اخراج کارگر را مشروط به مقصر بودن کارگر، تأیید اخراج توسط تشکل صنفی و پرداخت حق سنوات به نسبت سابقه‌ی کار می‌کرد، جای ماده ۳۳ را گرفت. کارفرمایان شورای نگهبان، وزیر کار طرفدار مؤتلفه و حزب مؤتلفه از همان ابتدا با قانون کار جدید و بالاخص با ماده ۲۷ به شدت به مخالفت برخاستند و از تأیید قانون کار جدید با وجود تعدیلات متعددی که برای تأمین نظرات آن‌ها قبل از تصویب در قانون به عمل آمد، خودداری کردند و از آن پس تاکنون برای جلوگیری از اجرا و از میان برداشتن مواد

خبرگزاری کار ایران (ایلنا) در ۲۷ مهر نسخه‌ای از تغییراتی را که وزارت کار می‌خواهد در سه ماده‌ی حمایتی، قانون کار به سود کارفرمایان به وجود آورد، همراه با نقد تغییراتی که وزارت کار قصد دارد انجام دهد منتشر نمود. به گزارش خبرنگار ایلنا، این الگوریتم که تحت عنوان «طرح تأمین امنیت شغلی کارگران» و «تأمین امنیت سرمایه‌گذاری کارآفرینان» طراحی شده و به امضای شماری از مقام‌های ارشد وزارت کار از جمله «حسن هفده‌تن» معاون روابط کار این وزارت‌خانه و «شورای مشاوره‌ی سه جانبه‌ی ملی» رسیده است، تغییر تبصره‌های ۱ و ۲ ماده ۷ قانون کار، تغییر ماده ۲۷ این قانون و حذف تبصره‌هایش و تغییر تبصره ماده ۱۶۵ این قانون را پیشنهاد کرده است.

نگاهی به تغییرات پیش‌بینی شده در این مواد و تبصره‌های‌شان، نشان می‌دهد که همه‌ی آن‌ها بلا استثنا علیه حقوق کارگر و به‌طور مشخص علیه امنیت شغلی کارگرانند و مسئولین وزارت کار محدود شروطی را که برای اخراج بی‌واسطه و بدون دلیل کارگر توسط کارفرما در مواد فوق‌الذکر پیش‌بینی شده بود، از قانون حذف کرده و به کارفرما اختیار تام و بی‌واسطه داده‌اند تا کارگر را هر وقت که دلش خواست با دلیل و بی‌دلیل از کار اخراج کند. نیت واقعی طراحان این طرح هیچ چیز به غیر از تغییر بخش دیگری از مواد نیمه‌حمایتی باقی مانده در قانون کار در جهت منافع کارفرمایان نیست. این ادعا که در عوض سپردن اختیار اخراج کارگر، قرار است با محدود کردن دایره‌ی شمول قراردادهای موقت، معامله‌ی دوسر بردی را جوش بدهند که هم‌زمان هم امنیت شغلی کارگر را و هم حق کارفرما را

ونزوئلا: "کنترل کارگری"

مدیریت آنها شدند. تعداد کمی از کارخانه‌ها دست به ابتکار «مدیریت مشترک» زدند. برخی‌هاشان هم مالکیت کارخانه را به نسبت ۵۱ درصد به ۴۹ درصد بین دولت و تعاونی‌های کارگری تقسیم کردند. سازمان‌های کارگری مختلفی خواهان مالکیت کامل دولتی بر کارخانه‌ها همراه با کنترل کارگران بر آنها شده‌اند. استدلال آنها این است که این کار مانع از تبدیل تعاونی‌های کارگری به نوع دیگری از «سرمایه‌داری جمعی» خواهد شد. میزان واقعی کنترلی که کارگران بر سازمان کار و مدیریت تولید دارند، از این تا آن کارخانه متفاوت است. بوروکراسی هم عموماً در برابر کنترل واقعی کارگران بر امور مقاومت نشان می‌دهد.

«مدیریت مشترک» (مدیریت توسط کارگران به همراه دولت) بر این اصل استوار است که در یک کارخانه دولت باید منافع عمومی‌تر اجتماعی را نمایندگی کند و موجب تعادلی بین این منافع با منافع کارگرانی گردد که مستقیماً درگیر کار کارخانه‌اند. اگرچه در حال حاضر تعداد اندکی از کارخانه‌ها در ونزوئلا دارای اشکالی از کنترل کارگری‌اند، این قبیل تجربیات امکان مدیریت مستقیم تولید، کنترل منابع تولیدی و تقلیل فاصله‌ی بین تولیدکنندگان و ابزار تولید را به کارگران نشان داده است.

به علاوه، با توجه به پیش‌زمینه‌ی ونزوئلا که دارای بخش سازمان‌نایافته یا غیررسمی وسیعی است، کوشش‌های قابل توجهی توسط دولت انجام گرفته‌اند تا تعاونی‌های تولید در عرصه‌های مختلف را تشویق کند و ارتقاء دهد. از پس از سال ۱۹۹۸ ده‌ها هزار تعاونی در سراسر کشور ایجاد شده‌اند. این تعاونی‌ها از وام‌های ترجیحی و امکانات آموزش برای اعضای‌شان برخوردار می‌شوند و دولت برای خرید کالاها و سرویس‌های آنها تقدم قائل می‌شود.

تعاونی‌های کشاورزی، در ترکیب با اصلاحات ارضی، موجب سازمان‌یابی مردمان روستاها، بهبود شرایط کار تولیدی و درآمدهای بیشتری برای آنان شده‌اند. این قبیل تعاونی‌ها به کارگران بخش گسترده‌ی سازمان نایافته امکان داده است تا سازمان یابند و به سوی اشکال جمعی‌تر تولید

حمایتی آن، از هیچ اقدامی فروگذاری نکرده و نمی‌کنند. دولت روحانی و وزیر کارش نیز با وجود این‌که در آغاز وعده‌ی اجرای قانون کار را دادند، اما در عمل در همه جا خلاف قانون و وعده‌های‌شان عمل کردند و اکنون نیز مانند مخالفان قانون کار تلاش دارند ته‌مانده‌ی قوانین حمایتی در قانون کار منجمله ماده‌ی ۲۷ آن را که شاه‌بیت قانون کار فعلی است، به سود منافع کارفرمایان تغییر دهند.

موادی که دولت قصد از بین بردن‌شان را دارد بخشی از دست‌آوردهای جنبش کارگری هستند. نباید در مقابل تاراج آنها منفعل باقی ماند؛ باید به هر شکل که می‌توانیم در مقابل از بین بردن حقوق‌مان و علیه عاملان آن مبارزه کنیم. با از بین بردن هریک از مواد حمایتی، تکه‌ای دیگر از نان سفره‌ی کارگر و خانواده‌اش را از او می‌زدند تا سفره‌های خودشان و سرمایه‌داران را رنگین‌تر کنند. این قانون را ما زمانی که تشکل داشتیم، توانستیم به کارفرمایان تحمیل کنیم. بسیاری از رفقای ما را که در تصویب این قانون نقش داشتند، بدین خاطر کشتند و زندانی و شکنجه کردند.

کارفرمایان و دولت پس از سرکوب سندیکاها و شوراهای کارگری مستقل، شروع به از بین بردن مواد حمایتی قانون کار کردند. اکنون نیز ما با مبارزه و ایجاد سندیکا و اتحادیه‌های مستقل و ایجاد هم‌بستگی و پیوند میان تشکل‌ها و خواسته‌های‌مان است که می‌توانیم از حق و حقوق‌مان دفاع کنیم و از رفاه و آسایش و امنیت اجتماعی درخور و شایسته بهره‌مند گردیم. اعتراض خوب است، ولی کافی نیست. باید اقدام به ایجاد تشکل کرد. زمینه فراهم است.

دیگر کشورها:

جنبش‌های رادیکال در امریکای لاتین یک منبع آموزش برای جنبش‌های اجتماعی

بخش هفتم
نوشته‌ی آیهی شوکلا

ت: ظهور «قدرت مردمی» در ونزوئلا - ادامه

(ب) تجاربی در اقتصاد جمعی با کنترل کارگری و
تعاونی‌های تولیدکنندگان (در راه یک «اقتصاد بدیل»)

به دنبال «اعتصاب نفت»^۱ ۲۰۰۳-۲۰۰۲، که توسط سرمایه‌داران و اپوزیسیون دست راستی ونزوئلا سازمان داده شده بود، تعدادی از کارخانه‌ها همچنان بسته ماندند. کارگران این کارخانه‌ها از کار محروم شدند. در این شرایط دولت برخی از این کارخانه‌ها را ضبط کرد و کارگران این کارخانه‌ها دست به کار ایجاد تعاونی برای راه‌اندازی مجدد و

اخبار خارجی:

مغولستان

اتحادیه‌های جهانی در مغولستان در کارزار برای حقوق کارگران «ریو تینتو»

اینداستری آل، ۲۲ اکتبر ۲۰۱۴

حرکت کنند، دستمزدهایشان را افزایش و آگاهی اجتماعی‌شان را ارتقاء دهند. اگرچه این تعاونی‌ها نیز از محدودیت‌های خاص خودشان برخوردارند، اما این‌ها را می‌توان اشکالی گذرا و بالقوه برای عبور از بخش سازمان‌نایافته‌ی تحت حاکمیت سرمایه‌داری به یک اقتصاد اجتماعی شده تلقی کرد.

ب) میسیون‌های^۱ اجتماعی

این میسیون‌ها برای ارائه‌ی انواع خدمات و کمک‌های اجتماعی پایه‌ای به مردم، به عنوان حق آنان و نه به عنوان کالا ایجاد شده‌اند؛ نوعی حرکت به سوی بدیل‌های اجتماعی مبتنی بر اشکال جدید خدمات اجتماعی.

این میسیون‌ها برنامه‌های ملی‌ای‌اند تا خدمات و کمک‌های اجتماعی به مردم را تضمین کنند. از زمره‌ی مهم‌ترین آن‌ها می‌توان از میسیون‌های بهداشت (میسیون باریو آدنترو)، دانش (میسیون رابینسون، ریاس و سوکره)، تغذیه (میسیون مرکال)، مسکن (میسیون هیبتات)، توسعه‌ی اقتصادی و ایجاد شغل (میسیون چه‌گوارا) و اصلاحات ارضی و توسعه‌ی روستایی (میسیون زامورا) نام برد. بسیاری از ناطران بهبود قابل توجه خدمات بهداشتی مقدماتی و دسترسی به این خدمات برای همگان، دست‌آوردهای بزرگ نهضت سوادآموزی و تأمین مواد غذایی ارزان قیمت از طریق بازارهای فروش وسیع و مستقیم را مورد تأیید و تأکید قرار داده‌اند.

این میسیون‌ها کمک ارزنده‌ای به زحمت‌کشان‌اند و سهم معینی را در تأمین اجتماعی سازمان‌یافته‌ی نیازهای جامعه با مشارکت فعال خود مردم ادا می‌کنند.

(1) اعتصاب سراسری ۲۰۰۳ - ۲۰۰۲ ونزوئلا که به اعتصاب نفت مشهور شد، کوششی بود از جانب اپوزیسیون [راست] ونزوئلا علیه هوگو چاوز، که می‌خواست او را به انجام انتخابات جدیدی مجبور کند. این اعتصاب از دسامبر ۲۰۰۲ تا فوریه‌ی ۲۰۰۳ ادامه یافت. در خلال سه ماهی که جریان داشت، تأثیرات متفاوتی را ایجاد کرد. نتیجه‌ی اصلی آن توقف صنعت نفت، و خاصه توقف کار شرکت دولتی نفت ونزوئلا بود. بیشترین درآمد صادرات نفت ونزوئلا از طریق این شرکت حاصل می‌شد. اعتصاب به دنبال کودتای آوریل ۲۰۰۲ و اعتصاب یک روزه‌ای در اکتبر ۲۰۰۲ برپا شد.

(2) به مشابهت صرف کلامی با «اصول انقلاب سفید»، می‌توان میسیون را در این‌جا «سپاه» ترجمه کرد.

رهبران «شبه‌ی ریو تینتو»، وابسته به اتحادیه‌ی جهانی اینداستری آل، در روز ۲۲ اکتبر در اولان باتور، پایتخت مغولستان، گرد هم آمدند تا حرکات بعدی‌شان را در کارزار جهانی برای بهبود حقوق کارگران در صنایع معدن غول‌آسای «ریو تینتو» طراحی کنند.

در این دیدار رهبران شرکت‌های معدن عضو اینداستری آل، از سراسر دنیا حضور داشتند. این دیدار به دنبال کنفرانس دو روزه‌ای که در اولان باتور برپا بود، صورت گرفت. اتحادیه‌ها، مقامات دولتی، و گروه‌های متعلق به جامعه‌ی مدنی از کشورهای مختلف در کنفرانس شرکت داشتند و به بحث و تبادل نظر پیرامون "چگونگی‌های معدن‌کاری به لحاظ اجتماعی پایدار در جنوب جهانی شده" پرداختند.

شبه‌ی نام‌برده حمایت و توجه خود را به مغولستان معطوف کرده است، زیرا ریو تینتو در این کشور میلیارد‌ها دلار سرمایه‌گذاری کرده‌اند و به‌ویژه کارگران معدن در این کشور از وضع شکننده‌ای برخوردارند.

شرکت ریو تینتو در معادن بیکران مس «اویو تولگوئی»، و معادن طلائی «صحرای گویی» شش میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده است.

دادگاه عالی مغولستان در سال گذشته ریو تینتو را به خاطر تبعیض دستمزد به ضرر کارگران مغول و اخراج‌های ناصادقانه محکوم کرد. این شرکت همچنین مورد انتقاد بین‌المللی به خاطر اخراج هزاران کارگر، بدون آن که با سازمان‌های کارگری مشورت کافی داشته باشد، قرار گرفت.

سودخواهی کور ریو تینتو در مغولستان موجب کشمکش‌هایی بین آن و اتحادیه‌ها و نیز گروه‌های محیط

فرودگاه جدید، که مرحله‌ی پایانی ساخت آن در دست انجام است، آخرین مورد از «کارزار سرعت» در کره‌ی شمالی است. این کارزار توده‌های مردم را به حرکت در می‌آورد تا پروژه‌های دارای اولویت بالا را در مدت زمان کمی، که سابقه نداشته است، اجرا کنند. کارگران با کلاه و اونیفورم سربازی بر سر و در تن، مشغول آماده کردن محوطه‌ی فرودگاه‌اند. تابلوهای پارچه‌ای عظیم آنان را به کار با «سرعت کره‌ای» فرامی‌خوانند و از گوشه و کنار محوطه‌ی سرودهای میهنی برای انگیزش بیشتر آنان پخش می‌شوند.

کار تأسیس فرودگاه تقریباً به انجام رسیده است و کار کارگران بر تسطیح نهایی باند و ایجاد راه آب برای هدایت آب باران و روکاری ساختمان اصلی متمرکز است. بیشتر کار به روش‌های قدیمی یعنی با دست یا ابزار ساده انجام شده است.

پیونگ یانگ یگانه دروازه‌ی هوایی کشور گوشه‌گیر کره‌ی شمالی است و در حال حاضر دارای فرودگاهی است که از یک پایانه‌ی کوچک، فقط یک نوار گردان برای بارها، یک فروشگاه بی‌مالیات محقر، و کتاب/یادگارفروشی موقت تشکیل می‌شود. روزانه حداکثر فقط چند پرواز خارجی به این فرودگاه انجام می‌شود. پروازها تقریباً همگی از چین و گاهی هم از روسیه‌اند.

مقامات کره‌ی شمالی در جست‌وجوی ارز خارجی، که سخت به آن نیاز دارند، دست به کارزار متهورانه‌ای زده‌اند تا جاذبه‌های توریستی کشور را در سال‌های پیش رو تقویت کنند. ساخت یک فرودگاه جدید از جمله اقدام بالای لیست کارهای در دست انجام حکومت است.

مصر

مخالفت «کسبه» با

اتحادیه‌های کارگری مستقل

روتر، ۲۱ اکتبر ۲۰۱۴

فدراسیون مصری اتاق‌های بازرگانی تصمیم وزارت نیروی انسانی این کشور دایر بر قانونیت اتحادیه‌های کارگری مستقل را رد کرد. این موضع روز سه شنبه ۲۱ اکتبر توسط احمد الوکیل، رییس فدراسیون مذکور، اعلام شد.

هفته‌ی گذشته ناهد عشری، وزیر نیروی انسانی مصر، تصمیم خود دایر بر قانونیت اتحادیه‌های کارگری مستقل کارگران حمل و نقل را اعلام کرد.

الوکیل می‌گوید: "این تصمیم اقتصاد مصر را ویران، و جنبش اتحادیه‌های کارگری را تضعیف خواهد کرد. به علاوه می‌تواند موجب سوءاستفاده‌های سیاسی نیز بشود."

او با اشاره به فدراسیون اتحادیه‌های کارگری مصر، تصریح می‌کند که در مصر فقط یک اتحادیه وجود دارد که کارگران را "در دفاع از منافع اقتصاد کشور، مقدم بر منافع جماعت کسبه نمایندگی می‌کند".

زیستی و دیگر تشکلهای مدنی شده است. اتحادیه‌ی جهانی اینداستری آل به همراه تشکل عضو آن در مغولستان، اتحادیه‌ی معدن‌کاران مغولستان، کارزاری سراسری را برای پایان دادن به بدرفتاری شرکت‌های بزرگ به هزینه‌ی کارگران فاقد اتحادیه، از جمله توسط ریو تینتو، در دست اجرا دارد.

دستیار دبیرکل اینداستری آل، کمال اوزکان، می‌گوید: "هدف ما از این کارزار استقرار قدرت اتحادیه‌ای در میادین کار ریو تینتو در سراسر دنیا، و متحد کردن کارگران در مبارزه برای کار آبرومندانه است."

او می‌افزاید: "ریو تینتو تجربیات بسیاری در ایجاد درگیری پس درگیری با اتحادیه‌های کارگری، سازمان‌های بومی، گروه‌های محیط زیستی و دیگران دارد. اتحادیه‌ها و جامعه‌ی مدنی به طریقی بی‌سابقه دست به دست هم داده‌اند تا ریو تینتو را به نفع کارگران، محیط زیست و سازمان‌های بومی عقب بنشانند."

"ریو تینتو برای مدت‌های مدید و به طرز سیستماتیک سود را بر انسان مقدم قرار می‌داده است؛ آن هم گاه با عواقبی مرگ‌بار هم‌چون مرگ تعدادی از معدن‌کاران معدن «گراسبرگ» در پاپوا گینه‌ی جدید. کارگران می‌گویند: "بس است یعنی بس است".

کره شمالی

به سربازی گرفتن هزاران کارگر

برای اتمام کار فرودگاه جدید

گاردین، ۲۲ اکتبر ۲۰۱۴

سرباز-کارگران در حال ساختن فرودگاه بین‌المللی سونان

فرودگاه جدید پیونگ یانگ آخرین «کارزار سرعت» در کره‌ی شمالی است. هدف این کارزار پایان دادن به پروژه‌های دارای اولویت بالا در مدت زمان‌های بی سابقه است.

پیونگ یانگ یک مرکز توریستی به معنای دقیق کلمه نیست، اما جلب توریست یکی از موضوعات مقدم در دستورکار مقامات کره‌ی شمالی است. از این رو است که هزاران سرباز-کارگر تبالوده در کاراند تا برای پایتخت این کشور فرودگاه جدیدی بسازند.

یکی از این کارگران معترض درباره‌ی دلایل این تجمع به ایلنا گفت: به دلیل محقق نشدن وعده‌های مسئولان شرکت مخابرات ایران و نمایندگان مجلس در پی‌گیری مطالبات حقوقی ۹ ماه گذشته و قراردادهای ناعادلانه‌ی کارمان، امروز ناچار شدیم برای چندمین بار برای اعلام اعتراض به تهران سفر کنیم.

این کارگر گفت: هر بار که تجمع می‌کنیم مسئولان با وعده‌ی پی‌گیری، ما را روانه‌ی شهرمان می‌کنند اما این وعده‌ها هیچ‌گاه محقق نمی‌شوند و پس از آن، ما دوباره مجبور به اعتراض می‌شویم.

کارگر معترض مخابرات روستایی به آخرین تجمع کارگران در تهران اشاره کرد و گفت: آخرین بار روز شنبه ۲۴ خرداد جاری مقابل ساختمان مجلس و دادسرای تهران تجمع کردیم. در آن روز قاضی پرونده به ما گفت شرکت مخابرات مکلف است حداکثر تا دو هفته‌ی آینده قانون مربوط به کارگران مخابرات روستایی را اجرا کند اما در ماه‌های اخیر این اتفاق نیفتاده است.

اشاره‌ی این کارگر به بند ۶۲ ردیف ۸۶ قانون بودجه‌ی سال‌های ۹۲ و ۹۳ است که بر مبنای آن، مخابرات ایران متعهد به استمرار بیمه و انعقاد قرارداد مستقیم با کارگران روستایی طبق شرایط و ضوابط مقرر در قانون کار است. به گزارش ایلنا، کارگران حاضر در تجمع از استان‌های لرستان، خوزستان، زنجان، آذربایجان غربی، خراسان شمالی، خراسان رضوی، خراسان جنوبی و کرمان به تهران آمده‌اند تا به اجرا نشدن این بند قانونی اعتراض کنند. در تاریخ ۴ اسفند سال گذشته نیز شرکت مخابرات ایران طی تفاهم‌نامه‌ای با نمایندگان مجلس و نمایندگان کارگران مخابرات روستایی، متعهد شد که این قانون را از تاریخ ۱ فروردین سال جاری به طور کامل اجرا کند.

گفتنی است اکنون حدود ۱۰ هزار تن در بخش‌های نگهداری مرکز، راه‌اندازی، سیم‌کشی و خرابی تلفن، بعضا با حدود ۱۵ تا ۲۰ سال سابقه‌ی کار به صورت ساعتی و بدون بیمه و رعایت حداقل حقوق مشغول به کارند و تا کنون این قانون فقط در خصوص حدود ۱۵۰۰ تن از این کارگران اجرا شده است.

کارگران به مقابل ساختمان مخابرات رفتند

کارگران معترض مخابرات روستایی پس از آن که علیرضا محجوب رییس فراکسیون کارگری مجلس با حضور در جمع کارگران، به آنها اطمینان داد که مجلس خواسته‌های قانونی آنان را پی‌گیری خواهد کرد، برای ادامه‌ی اعتراض به مقابل ساختمان مخابرات رفتند.

یکی از کارگران شرکت مخابرات روستایی ایران که در تجمع اعتراضی امروز حضور دارد، به نقل از رییس فراکسیون کارگری مجلس، به ایلنا گفت: طبق مصوبه‌ی مجلس شورای اسلامی، خواسته‌ی معترضان مبنی بر انعقاد

فاطمه رمضان، از رهبران اتحادیه‌ای مصر

فدراسیون صنایع مصر نیز روز دوشنبه‌ی گذشته مخالفت خود را با تصمیم پیش‌گفته اعلام کرد و افزود که "عواقب این ناآرامی‌ها می‌تواند وقفه در تولید و ممانعت از پیشرفت باشد".

فاطمه رمضان، یکی از اعضای هیأت مدیره‌ی فدراسیون مصری اتحادیه‌های کارگری مستقل می‌گوید: "کسبه حق ندارند در مورد نمایندگی کارگران تصمیم بگیرند."

او می‌افزاید: "طبق قانون، تشکیل اتحادیه‌های کارگری مستقل نیازی به تصویب وزارت نیروی انسانی ندارد".

کارگران ایران:

کارگران مخابرات روستایی در برابر مجلس تجمع کردند

حدود ۷۰۰ کارگر مخابرات روستایی، از استان‌های لرستان، خوزستان، زنجان، آذربایجان غربی، خراسان شمالی، خراسان رضوی، خراسان جنوبی و کرمان به تهران آمده‌اند و ۲۹ مهرماه به وضعیت قرارداد، بیمه و دستمزدشان در مقابل مجلس اعتراض کردند.

کارگران حل خواهد شد.

اما کارگران با این وعده‌ها دست از اعتصاب خود برنداشتند و گفتند تا واریز حقوق‌شان به سر کار خود برنمی‌گردند و اگر تا ۱۰ روز دیگر مشکل دفترچه‌های بیمه‌ی تأمین اجتماعی‌شان حل نگردد، به اعتصاب خود همچنان ادامه خواهند داد.

در روز گذشته، کارگران مانع خروج تولیدات شرکت نورد و لوله صفا برای شرکت خاتم‌الانبیا شدند و گفتند تا پرداخت حقوق‌شان اجازه‌ی خروج هیچ محموله‌ای را نخواهند داد.

کارگران شرکت لوله و پروفیل ساوه پنج ماه حقوق طلب دارند و از تیرماه ۹۳ تا کنون بیمه‌های تأمین اجتماعی کارگران واریز نگردیده است و کارفرما هیچ کدام از تعهداتی را که جهت پرداخت حقوق‌های معوقه متقبل شده بود، اجرا نکرده است.

قرارداد عادلانه‌ی کار و برخورداری از مزایای بیمه‌ی تأمین اجتماعی، یک تکلیف قانونی برای شرکت مخابرات ایران است که چنانچه محقق نشود باید از طریق قوه‌ی قضایی اجرای قانون را پی‌گیری کرد. این کارگر معترض ادامه داد: در حال حاضر مسئولان شرکت مخابرات از معترضان خواسته‌اند تا برای گفت‌وگو، تجمع اعتراضی خود را از مقابل ساختمان شرکت مخابرات ایران به داخل نمازخانه منتقل کنند اما با توجه به خلف وعده‌های قبلی، شمار قابل توجهی از معترضان ترجیح می‌دهند تا برای رسیدن به خواسته‌های خود همچنان در زیر بارش باران منتظر جواب مسئولان شرکت مخابرات بمانند.

کارگران لوله و نورد صفا بار دیگر اعتصاب کردند

اتحادیه آزاد کارگران ایران :

کارگران لوله و نورد صفا بار دیگر دست به اعتصاب زدند.

طبق اخبار رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارگران لوله و نورد صفا از روز شنبه ۲۶ مهر ماه دست به اعتصاب زده اند.

این کارگران چهار ماه حقوق طلب دارند و ۱۴ ماه بیمه‌های تأمین اجتماعی آنان واریز نگردیده و دفترچه‌های آنان تمدید اعتبار نمی‌شود که بابت حل این مسئله قبلاً کارفرما در فرمانداری شهر ساوه با حضور فرماندار و نمایندگان کارگر تعهداتی را جهت پرداخت حقوق‌های معوقه‌ی کارگران و تقسیط بدهی به تأمین اجتماعی داده بود.

در دو روز گذشته کارگران تجمع را در محیط کارخانه، در مقابل دفتر مدیریت برگزار کردند و کارفرما با نمایندگان کارگران به مذاکره پرداخت و قول داد که یک ماه از حقوق‌های معوقه‌ی کارگران را نهایتاً تا سه‌شنبه و یا چهارشنبه‌ی همین هفته به حساب کارگران واریز کند.

نماینده‌ی تأمین اجتماعی نیز در گفت‌وگو با کارگران، خبر از توافق این سازمان با کارفرمای شرکت داد که بر اساس آن، ظرف ۱۰ روز آینده مسئله‌ی تمدید دفترچه‌های

اطلاعیه‌ها:

بیانیه‌ی اتحادیه آزاد کارگران ایران

تلاش برای اعمال تغییرات ضدکارگری در قانون کار

به دنبال عقیم ماندن لایحه‌ی «حمایت از تولید» که در آن امنیت شغلی ما کارگران نشانه گرفته شده بود، این بار دولت تدبیر و امید با جدیت تمام و مصممانه‌تر از دولت‌های پیشین، در پی ایجاد تغییرات ضدکارگری‌تر در قانون کار است. تلاش برای اعمال این تغییرات ضدکارگری در قانون کار در حالی صورت می‌گیرد که طبقه‌ی کارگر ایران در طول ۳۵ سال گذشته در بدترین وضعیت معیشتی و شرایط کار و زیست قرار دارد. چنین رویکردی از سوی دولت روحانی که با ژست دولت تدبیر و امید بر سر کار آمد، بیش از پیش بیانگر این است که تدبیر و امید در این دولت، نه تدبیر و امیدی برای زندگی و معیشت ما کارگران و توده‌های زحمتکش مردم، بلکه تدبیر و امیدی برای نظم موجود جهت سر ریز کردن تمام بار بحران اقتصادی

کارگران آن را شورای فرمایشی می‌نامند، با هدایت اداره‌ی حراست شرکت واحد و همکاری وزارت کار به قول برادران سینمایی؟! کلید خورده است.

در فهرست نامزدان گزینش‌شده‌ی حراستی که مثلاً قرار است به عنوان نماینده‌ی کارگران سامانه‌ی یک شرکت واحد اتوبوسرانی از حقوق کارگران دفاع کنند، دوتن خاص به نام‌های رجبی و صادقی حضور دارند که سرسپردگی خود را با امضاء کردن حکم اخراج وحید فریدونی راننده‌ی سندیکاپی، پیشاپیش به اثبات رسانده و این روزها برای فریب و جلب نظر کارگران، از طرف حراست مسئول تحویل کفش و لباس کارگران شده‌اند. این نیرنگ‌بازی‌ها در حالی اجرا می‌شود که بیزاری کارگران از شورای فرمایشی اوج یافته و آنان به‌مانند گذشته می‌خواهند با تحریم این انتخابات و رای‌گیری فرمایشی رشته‌های فریبکارانه را پنبه نمایند. آفرین بر این کارگران آگاه و آزاده که این چنین از حقوق خویش دفاع می‌کنند.

سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
۲۱-مهر

اعتصاب کارگران

در کارخانه‌ی «بسته بندی پارس»

کارگران کارخانه‌ی «بسته بندی پارس» که با قراردادهای یک ماهه مشغول به کارند، هم‌زمان با تعویق یک ماه دستمزد، حق سنوات ۹ ماه سال گذشته و شش ماه سال جاری را دریافت نکرده‌اند. کارگران طی روزهای چهارشنبه و پنجشنبه (۲۴ و ۲۵ مهر ماه) در اعتراض به عدم دریافت مطالبات خود با خاموش کردن دستگاه‌ها، به مدت دو روز تولید را متوقف کرده بودند.

منابع خبری ایلنا در کارخانه‌ی «بسته بندی پارس» واقع در استان قزوین، از نگرانی ۷۵ کارگر این واحد تولیدی پس از خروج کارفرما از کشور و پرداخت نشدن حقوق شه‌ریور ماه خبر دادند.

کشور بر دوش طبقه‌ی کارگر و فراهم کردن شرایط لازم برای راه‌اندازی بی‌سابقه‌ترین شکلی از چپاول و غارت از دسترنج ما کارگران بوده است.

ایجاد تغییر در ماده‌های ۷، ۲۷ و ۱۶۵ قانون کار با هدف از بین بردن آخرین ذره‌های امنیت شغلی و جلوگیری از بروز هرگونه اعتراضی از سوی ما کارگران در یک شکل قانونیت یافته صورت می‌گیرد و شرایط لازم را به عربان‌ترین شکلی برای تحمیل برده‌وارترین شرایط بر ما کارگران مهیا می‌کند. به همین دلیل نیز وزارت کار فقط با انتشار نسخه‌ی سانسور شده‌ای از آن در خبرگزاری ایلنا، در تلاش است تا با محدود کردن تشریح و نقد این تغییرات در دایره‌ی تشکل‌های دست‌ساز حکومتی، موفق به لاپوشانی عمق و دامنه‌ی ماهیت به غایت ضدکارگری این تغییرات در قانون کار و اعمال و پیش‌برد آن شود.

اتحادیه‌ی آزاد کارگران ایران با محکوم کردن اعمال سانسور در انتشار کامل تغییرات صورت گرفته در ماده‌های ۷، ۲۷ و ۱۶۵ قانون کار، بر انتشار نسخه‌ی کامل آن در رسانه‌های عمومی پای می‌فشارد و بدینوسیله ضمن اعلام اعتراض شدید نسبت به اعمال هرگونه تغییرات ضدکارگری در قانون کار، عموم کارگران در سراسر کشور را به هوشیاری و هماهنگی در یک بعد سراسری جهت اعتراض به بسته‌ی پیشنهادی دولت برای تغییر قانون کار فرا می‌خواند.

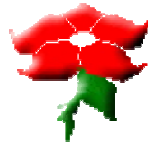
زنده باد اعتراض و اتحاد و همبستگی سراسری کارگران
اتحادیه آزاد کارگران ایران - ۲۹ مهر ماه ۱۳۹۳

اطلاعیه‌ی سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

کارگران هم‌چنان از شورای تحمیلی بیزارند

در راستای سرکوب گرایش زحمت‌کشان شرکت واحد به سندیکا و به منظور راه‌اندازی دوباره‌ی محکمه‌ی مجازات کارگران به ویژه کارگران حق‌طلب تحت عنوان «کمیته‌ی انضباط کار» که با حضور دو تن از اعضای شورای اسلامی کار تکمیل و رسمیت می‌یابد، مرحله‌ی دوم عملیات انتخابات (چینش) مهندسی شده‌ی شورای مذکور که

اعتصاب جمعی از

کارگران پیمانی عسلویه

به دنبال محقق نشدن وعده‌ی پرداخت مطالبات معوقه‌ی جمعی از کارگران پیمانکاری فازهای ۱۷ و ۱۸ عسلویه، کارگران اعتراض‌های صنفی خود را از سرگرفتند.

منابع خبری ایلنا در منطقه‌ی عسلویه گزارش کرده‌اند کارگران معترض که تعدادشان ۱۰۰ تن برآورد می‌شود در یکی از شرکت‌های پیمانکاری برق‌رسانی پروژه‌های در حال ساخت فازهای ۱۷ و ۱۸ به نام «گل صافر» مشغول به کارند.

در این گزارش آمده است: طبق قوانین موجود، حوادث ناشی از کار در پزشکی قانونی استان تهران با دو ویژگی مشخص می‌شوند: که اولین آن حادثی است که در حین انجام وظیفه رخ می‌دهند و ویژگی دوم نیز به حادثی مربوط می‌شوند که به سبب انجام وظیفه رخ می‌دهند.

بررسی آمارهای این گزارش تازه منتشر شده نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر، سقوط از بلندی، آسیب جسم سخت، سوختگی و کمبود اکسیژن از جمله مهم‌ترین عوامل فوت ناشی از حوادث کار در استان تهران هستند.

پزشکی قانونی استان تهران در این گزارش همچنین یادآور شده است که رعایت نکات ایمنی به ویژه در موارد کار در ارتفاعات، می‌تواند بروز این حوادث را تا حد قابل توجهی کاهش داد.

مصدوم شدن کارگر ساختمانی در شرق تهران

به گزارش ایلنا، (۲۸ مهر)، یک کارگر ۲۹ ساله به نام «مراد - غ» حین انجام کار در ساختمانی واقع در تهران پارس، نیش کوچکی ۲۰۶ به دلیل رعایت نشدن اصول ایمنی، تعادلش را از دست داد و از طبقه‌ی منفی یک ساختمان به منفی ۴ سقوط کرد.

براساس این گزارش، کارگر مصدوم که به طرز معجزه آسایی از مرگ حتمی نجات پیدا کرده بود از سوی عوامل امداد و نجات به بیمارستان انتقال پیدا کرد.

مرگ کارگر ۱۶ ساله

یک کارگر نوجوان مشهدی که روز یکشنبه در حال بازسازی منزلی قدیمی بود، به دلیل تخریب غیراصولی دیوار جان خود را از دست داد.

مدیر حوزه‌ی ۳ سازمان آتشنشانی مشهد در خصوص این حادثه گفت: دو کارگر ۱۶ و ۳۰ ساله در حال تخریب دیوار میانی یک واحد مسکونی دو طبقه در بولوار جمهوری اسلامی بودند که به علت عدم رعایت اصول ایمنی، دیواری به ارتفاع ۴ متر و عرض ۲ متر بر روی کارگر ۱۶ ساله فرو می‌ریزد و باعث مرگ او می‌شود.

مرگ زیر آوار

یک کارگر ساختمانی بر اثر ریزش آوار در بلوار شهید کریمی استان قم جان باخت.

مدیر روابط عمومی سازمان آتشنشانی قم درباره‌ی این حادثه گفت: با اعلام این حادثه به آتشنشانی قم، نیروهای ایستگاه‌های شش و ۱۰ آتش نشانی به محل حادثه اعزام شدند.

حوادث کار:

پزشکی قانونی استان تهران اعلام کرد:
**افزایش ۲۶ درصدی
حوادث کار در استان تهران**

در پنج ماه نخست امسال ۲۳۴ مورد فوت ناشی از حوادث کار به مراکز پزشکی قانونی استان تهران ارجاع شده‌اند که این آمار افزایش ۲۶ درصدی را نسبت به مدت مشابه سال گذشته نشان می‌دهد.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی پزشکی قانونی استان تهران، بر اساس این گزارش، در حالی که در آمار حوادث کار سه سال گذشته تعداد افراد کشته شده ۱۷۲ مورد گزارش شده بود، در آمار جدید شمار قربانیان حوادث کار برای پنج ماه نخست امسال به ۲۳۲ مرد و دو زن رسیده است.

همچنین این گزارش حاکی است، در مرداد ماه امسال نیز تعداد موارد فوت ناشی از حادثه‌ی کار با کاهش ۲،۲ درصدی نسبت به مدت مشابه سال ۹۲ به ۴۴ تن رسیده است.

مرگ بر اثر سقوط

حوالی ساعت ۲۲ شب یک کارگر بر اثر سقوط از طبقه‌ی هفتم پاساژ «لاله‌زاری گرگان» جان باخت. به گزارش آتش‌نشانی گرگان، این کارگر ساختمانی که «ابراهیم تجری» نام دارد به دلیل غیراستاندارد بودن آسانسور محل واقعه جان باخته است.

اندیشه

واکنش تشکلهای زرد برای تغییر قانون کار

اشاره:

عملکرد ضدکارگری دولت روحانی آنقدر شدت گرفته است که حتی تشکلهای زرد وابسته به حاکمیت هم زبان به اعتراض گشوده اند. در ادامه، توجه شما را به چند اعلام موضع در این خصوص جلب می‌کنیم.

امنیت شغلی کارگران نابود می‌شود

عضو کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران معتقد است تغییرات پیشنهادی وزارت کار برای قانون کار به منزله‌ی خلع سلاح کارگران مقابل کارفرمایان است. ناصر چمنی در این باره به ایلنا گفت: کلیات بسته‌ی پیشنهادی دولت برای تغییر قانون کار خوب به نظر می‌رسد البته برای کارفرمایان. اگر من جای کارفرمایان بودم دست مقام‌های ارشد وزارت کار را به خاطر پیشنهاد چنین تغییراتی می‌بوسیدم. او افزود: این تغییرات تمام راه‌کارهای قانونی پیش روی کارگران برای حفظ شغل‌شان را می‌بندد و آنان را بی‌دفاع مقابل کارفرمایان رها می‌کند.

دولت به دنبال قدرت‌مند ساختن کارفرمایان است

"وزارت کار با ارائه‌ی این بسته‌ی پیشنهادی؛ حذف ماده‌ی ۲۷ قانون کار و قدرت‌بخشی به کارفرمایان برای اخراج آزادانه و بدون دلیل کارگران را دنبال می‌کند". علیرضا حیدری در این باره به ایلنا گفت: کارگران به دلیل اجرا نشدن تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۷ قانون کار که بر تهیه آیین‌نامه‌ی مشاغل موقت تاکید دارد، سال‌هاست از امنیت شغلی محروم‌اند و الگوریتم پیشنهادی وزارت کار امنیت شغلی نمایندگان آنان را نشانه رفته است. به گفته‌ی این کارشناس مسائل صنفی کارگران، بسیاری از کارگران برای سالیان متمادی با قراردادهای موقت یک ماهه، سه ماهه و یک‌ساله در مشاغل مستمر کار می‌کنند و هیچ‌گونه امنیت شغلی ندارند و این اتفاق به دلیل اجرا نشدن تبصره ۱ ماده ۷ قانون کار در تفکیک مشاغل مستمر و موقت رخ داده است.

حیدری که زمانی طولانی در کانون عالی شورا‌های اسلامی کار فعالیت داشت و اکنون در خانه کارگر انجام وظیفه می‌کند، در ادامه به تغییرات پیشنهادی دولت برای تسهیل شرایط اخراج کارگران اشاره کرد و گفت: وزارت کار با ارائه‌ی این بسته‌ی پیشنهادی؛ حذف ماده‌ی ۲۷ قانون کار و قدرت‌بخشی به کارفرمایان برای اخراج آزادانه و بدون دلیل کارگران را دنبال می‌کند.

اخبار کوتاه

میرولی حاجی‌زاده، نماینده کارگران کارخانه‌ی «فولادسازان فرآیند» در شهرستان ملارد به خبرنگار ایلنا گفت: کارفرمای کارخانه‌ی فولادسازان فرآیند از ۲۵ فروردین، درهای کارخانه را به روی کارگران رسمی و قراردادی بسته است و از ورود آنان به کارخانه جلوگیری می‌کند. مسئولان دولتی و اداره‌ی کار، مرتباً می‌گویند ما نمی‌توانیم به کارفرمای بخش خصوصی که کارآفرین است فشار وارد کنیم.

محمد حسن موسیوند، دبیر کانون شوراهای اسلامی کار استان لرستان اعلام کرد: پرداخت حقوق سه ماه گذشته ۲۰۰ کارگر کارخانه‌ی نخ پارسیلون، واقع در استان لرستان، به دلیل آن‌چه کمیود منابع مالی خوانده می‌شود به تأخیر افتاده است.

پرداخت حقوق ۱۸۰ کارگر پیمانی کارخانه‌ی «قطعات بتنی گیلان» دو ماه به تأخیر افتاده است.

اولین جلسه دادگاه شکایت کارگران ساختمانی از مدیران منطقه‌ی آزاد قشم برگزار شد. کارگران از اعضای هیأت مدیره‌ی سازمان منطقه‌ی آزاد قشم به اتهام ممانعت از بیمه‌ی کارگران ساختمانی، به شعبه‌ی دادگستری این جزیره شکایت کرده‌اند.

دبیر کانون انجمن‌های صنفی کارگران:

بسته‌ی پیشنهادی دولت برای تغییر قانون کار به امضای شماری از مقام‌های ارشد وزارت کار از جمله حسن هفده‌تن، معاون روابط کار این وزارتخانه رسیده است.

و پتروشیمی، درصد وقوع چنین حوادثی را به صفر برسانند. وی در عین حال با یادآوری این‌که ممکن است به واسطه‌ی واگذاری مالکیت و مدیریت برخی از مجتمع‌های پالایشگاهی و پتروشیمی به بخش خصوصی، نحوه‌ی رعایت استانداردهای ایمنی و رفاهی دچار تحول شوند، گفت: با این حال نمی‌توان به نام متفاوت بودن قوانین استخدامی، در نحوه‌ی تأمین امکانات ایمنی و رفاهی کارگران شاغل در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی تفکیک قائل شد.

راغفر با تأکید بر این‌که ماهیت کار در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی همواره یکی است، به طور مشخص یادآور شد: این‌که کارکنان فلان مجتمع پتروشیمی یا پالایشگاهی از نظر استخدامی تابع قانون نفت یا کار هستند و یا این‌که محل کار آن‌ها در مناطق آزاد و ویژه‌ی استخدامی واقع شده است نمی‌تواند دلیلی بر متمایز بودن استانداردهای ایمنی و رفاهی این کارگران باشد.

دولت روحانی اخراج کارگر را قانونی کرد

علی خدایی، مشاور کانون عالی شوراهای اسلامی کار در واکنش به بسته‌ی پیشنهادی دولت برای تغییر قانون کار، به ایلنا گفت: وقتی قدرت فسخ قرارداد کار به کارفرما سپرده شود و اخراج کارگر «آزاد» اعلام شود امنیت شغلی دیگر معنا ندارد. بنابراین این اصلاحیه از «امنیت شغلی»، دور می‌افتد.

او با اشاره به عنوان دیگر بسته‌ی پیشنهادی دولت برای تغییر قانون کار مبنی بر تضمین امنیت سرمایه برای کارفرما، افزود: دوستان ما در وزارت کار بر اساس تحقیقاتی که انجام دادند، سهمی ۱۱ درصدی برای قانون کار، قانون تأمین اجتماعی و مشکلات کارگری به عنوان «موانع تولید» قائل‌اند.

اقتصاد ملی:

ادبیات کارگری:

یک کارشناس اقتصادی:

تفاوت استانداردهای ایمنی در صنعت نفت

ابوالقاسم الهامی متخلص به لاهوتی یا لاهوتی خان

۱۳۳۶-۱۳۶۴

شاعر، روزنامه‌نگار، نظامی و فعال سیاسی انقلابی در دوران انقلاب مشروطه.

ابوالقاسم لاهوتی از اعضای حزب کمونیست ایران (دهه‌ی ۱۹۲۰) بود؛ او در دوران رضاشاه، تحت تعقیب قرار گرفت و غیاباً محکوم به اعدام شد، ولی موفق به فرار به شوروی گردید. او در کرمانشاه روزنامه‌ی «بیستون» را منتشر می‌کرد. در ادامه شعری از لاهوتی تقدیم شما می‌شود.

"این‌که کارکنان فلان مجتمع پتروشیمی یا پالایشگاهی از نظر استخدامی تابع قانون نفت یا کار هستند و یا این‌که محل کار آن‌ها در مناطق آزاد و ویژه استخدامی واقع شده است نمی‌تواند دلیلی بر متمایز بودن استانداردهای ایمنی و رفاهی این کارگران باشد".

یک کارشناس اقتصادی و رفاهی معتقد است دولت باید به طور جدی بر رعایت شدن استانداردهای ایمنی و رفاهی کارگران شاغل در پروژه‌های نفت، گاز و پتروشیمی نظارت کند.

حسین راغفر با اعلام این خبر در واکنش به کشته شدن یک کارگر در حادثه‌ی انفجار پالایشگاه فجر جم به ایلنا گفت: از یک‌سو توسعه‌ی صنایع پتروشیمی یکی از برنامه‌های دولت برای خروج از وضعیت تورمی است، و از سوی دیگر کارکردن در کارگاه‌های نفت، گاز و پتروشیمی به لحاظ ماهیتی و محیطی برای کارگران شاغل در صنایع دارای عوارض سخت و زیان‌آور است.

این اقتصاددان حوزه‌ی رفاه که معتقد است با توجه به نقش کلیدی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی و نامناسب بودن شرایط کار در این صنایع، دولت وظیفه‌ی تأمین تمامی امکانات ایمنی و رفاهی نیروهای انسانی شاغل در این صنایع را برعهده دارد، افزود: وزارت‌خانه‌های نفت و تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان متولیان امر وظیفه دارند تا با بررسی حوادث کار اتفاق افتاده در مجتمع‌های پالایشگاهی

وحدت و تشکیلات

سر و ریشی نتراشیده و رخساری زرد،
زرد و باریک، چو نی.
سفره‌ای کرده حمایل، پتویی بر سر دوش،
ژنده‌ای بر تن وی.
کهنه پیچیده به پا، چون که ندارد پاپوش؛
در سر جاده‌ی ری.
چند قزاق سوار، از پی‌اش آلوده به گرد.
دست‌ها بسته ز پس، پای پیاده، بیمار،
که رود این همه راه؟
مگر آن مرد قوی‌همت صاحب‌مسلك
که شناسد ره و چاه.
خسته بُد، گریسته بُد، لیک نمی‌خواست کمک؛
نه ز شیخ و نه ز شاه،
به جز از فعله و دهقان، نه به فکر دیار.
از سواران مسلح، یکی آمد به سخن؛
(که دلش سوخت به او):
آخر ای شخص «گنه‌کار»، (چنین گفت به وی)
گنّهت چیست؟ بگو! ...
بندی، از لفظ «گنه‌کار» برآشفت، به وی،
گفت: ای مرد نکو،
گنهم این که من از عائله‌ی رنجبرم!
زاده‌ی رنجم و پرورده‌ی دست زحمت،
نسلم از کارگران.
حرف من این که چرا کوشش و زحمت از ماست،
حاصلش از دگران؟

این جهان، یک‌سره از فعله و دهقان برپاست،
نه که از مفت‌خوران.
غیر از این، من ز گناه دگری بی‌خبرم.
دیگری گفت که: گویند تو آشوب کنی،
ضد قانون و وطن.
دشمن شاه‌ی و بی‌دینی و دهری‌مذهب،
جنگ‌جو، فتنه‌فکن.
پرده از کار برانداز و مپیچان مطلب،
راستی گوی به من:
تو مگر عاشق حبس و کتک و تبعیدی؟
تندرتر می‌دوی از من، اگر آگاه شوی،
(دادش این‌گونه جواب):
این زمان «دولت و دین» آلت اشراف بود؛
رنجبر، لخت و کباب،
سگ خان، باجل مخمل، بگو انصاف بود؟
خانه‌ی جهل خراب!
حیله است این سخنان، کاش که می‌فهمیدی.
این عبارات مطلا، همه موهومات است؛
بند راه فقرا.
چیست قانون کنونی، خبرت هست از این؟
حکم محکومی ما!
بهر آزاد شدن، در همه روی زمین
از چنین ظلم و شقا،
چاره‌ی رنجبران: وحدت و تشکیلات است.